

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114207281
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114207281.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárii ECKER-KÁN & partners, Námestie Martina Benku -C1, proti žalovanému: X. B., A.. XX.XX.XXXX, A. W. F.E., Č. XX, zastúpeného opatrovníčkou Evou Karnišovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov, o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 50,70 eura a nahradiť trovy konania na súdnom poplatku vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 34,20 eura na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.03.2014 žiadal úhradu 50,70 Eur od žalovaného, ktorý dňa 04.07.2013 cestoval v Bratislave na linke č. 210 MHD bez platného cestovného lístka.

V danej právnej veci Okresný súd Prešov vydal dňa 19.03.2014 platobný rozkaz č. k. 7 Ro 76/2014-7, ktorý nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk. Uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 19 C 102/2014 - 25 zo dňa 31.03.2015 bol uvedený platobný rozkaz zrušený.

Žalovaný sa v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava, preto mu bol v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený opatrovník v osobe súdnej tajomníčky Okresného súdu v Prešove.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, zápisom o prepravnej kontrole, šetrením pobytu žalovaného, ostatným spisovým materiálom a zistil, že:

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok vyplýva, že dňa 04.07.2013 cestoval žalovaný na linke č. 210 MHD v Bratislave bez platného cestovného lístka. Žalovaný bol k úhrade žalovanej sumy vyzvaná pokusom o zmier - výzvou na zaplatenie zo dňa 12.08.2014, avšak neúspešne.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, dopravca je pred začatím prepravy a počas nej oprávnený prostredníctvom vodiča alebo iného člena osádky autobusu, revízora alebo zamestnanca povereného organizáciou prepravy (ďalej len "dispečer") dávať pokyny a príkazy cestujúcim na účel zaistenia ich bezpečnosti alebo bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorí sú povinní ich uposlúchnuť.

Podľa § 14 ods. 1 až 3 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, cestujúci je povinný

- a) správať sa tak, aby neohrozil bezpečnosť prepravy, pokojnú a pohodlnú prepravu ostatných cestujúcich, nepoškodil autobus a zariadenia dopravcu slúžiace cestujúcim, neznečistil autobus a priestory dopravcu určené cestujúcim a neobťažoval ostatných cestujúcich a osádku autobusu,
- b) poslúchnuť pokyn alebo príkaz člena osádky autobusu alebo iného oprávneného zamestnanca dopravcu na zaistenie bezpečnosti cestujúcich a bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,
- c) nastúpiť do autobusu a vystúpiť z neho na zastávke, keď autobus stojí a vodič alebo iný člen osádky autobusu dá na to pokyn; nastúpiť alebo vystúpiť mimo zastávky možno len na pokyn vodiča alebo iného člena osádky autobusu,
- d) zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi. Povinnosť poskytnúť identifikačné údaje v rozsahu podľa odseku 2 sa vzťahuje aj na cestujúceho, ktorý poškodil alebo znečistil autobus a nezaplatil na mieste paušálnu sumu náhrady škody alebo náhradu za vyčistenie autobusu.

Podľa § 16 ods. 1 až 5 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, potvrdením o uzatvorení zmluvy o preprave osôb a o zaplatení cestovného je cestovný lístok v papierovej podobe alebo v elektronickej podobe. Cestovný lístok v papierovej podobe obsahuje obchodné meno dopravcu, jeho identifikačné číslo a daňové identifikačné číslo, druh cestovného lístka, čas jeho platnosti, prevádzkový rozsah a sumu zaplateného cestovného. Ďalšie údaje, ako aj tvar cestovného lístka a spôsob jeho vydávania podrobnejšie určí prepravný poriadok po zohľadnení predpisov o účtovníctve a o dani z pridanej hodnoty.

Cestovné lístky sú jednorazové a časové. Jednorazový cestovný lístok oprávňuje cestujúceho na jednu prepravu do zastávky, po ktorú zaplatil cestovné. Časový cestovný lístok oprávňuje cestujúceho vo vyznačenom časovom období platnosti cestovného lístka na opakované prepravy všetkými spojmi jednej autobusovej linky; v mestskom dopravnom systéme alebo v integrovanom dopravnom systéme aj viacerými alebo všetkými linkami dopravného systému.

Jednorazový cestovný lístok je prenosný až do začatia prepravy. Časový cestovný lístok alebo jednorazový cestovný lístok vyhotovený na meno a priezvisko cestujúceho je neprenosný.

Cestujúci je povinný

- a) mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média,
- b) kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu,
- c) označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

Cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

Podľa § 17 ods. 1 až 3 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, tarifa upravuje

- a) sadzby základného cestovného a príplatkov k nim,
- b) sadzby cestovného pre všetky skupiny cestujúcich a psa so špeciálnym výcvikom,
- c) ceny za prepravu cestovnej batožiny, živých spoločenských zvierat prepravovaných spolu s cestujúcim,
- d) ceny za prepravu autobusových zásielok,
- e) sadzbu sankčnej úhrady podľa odseku 2 a
- f) podmienky, za ktorých sa sadzby cestovného a ostatných cien uplatňujú.

Sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov. Dopravca je povinný zverejniť tarifu na svojom webovom sídle a zabezpečiť, aby sa aspoň základné údaje sprístupnili verejnosti v cestovnom poriadku, a ak je to možné, aj v priestoroch autobusovej stanice a v autobusoch, a aby osádka autobusu a revízori boli schopní informovať cestujúcich o sadzbách a ostatných cenách pred začatím prepravy a počas nej.

V predmetnom konaní mal súd za to, že došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzavretiu zmluvy o preprave osôb, pri ktorej si však žalovaný nesplnil povinnosť zaplata cestovného. Preto s poukazom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenie bolo právne dôvodné žalobe vyhovieť.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Súd sa rozhodol odkloniť od predchádzajúcej praxe, kedy priznával náhradu trov konania v takých typoch sporov podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a neaplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., avšak zistil, že právny zástupca žalobcu zastupuje v týchto sporoch žalobcu opakovane, pričom sa jedná o také skutkovo a právne jednoduché veci, ktoré z právneho hľadiska nevyžadujú právne zastúpenie advokátom a žaloby sú formulované rovnako, len u nich dochádza k zmene skutkových okolností prípadu, doslova sa jedná o formulárové žaloby.

Ak sa žalobca rozhodol aj v takých prípadoch a v tomto konkrétnom prípade dať zastúpiť advokátom, je to jeho rozhodnutie, ale takéto trovy nemožno považovať za účelne vynaložené nad výšku samotnej istiny.

Súd preto poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR z 25. mája 2010, sp. zn. III. ÚS 144/2010-26, podľa odôvodnenia ktorého aplikácia ustanovenia § 150 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárodkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní" (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 14/99 z 1. septembra 2000). „Účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, nemožno s odvolaním sa na § 150 nepriznať náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania v určitom druhu nároku. Jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter" (Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk - judikát č. R 34/1982). „Nepriznanie náhrady trov konania podľa ustanovenia § 150 OSP nemožno odôvodniť len všeobecným záverom hodnotiacim význam rozhodovania o určitom nároku" (Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk - judikát č. R 23/1989)

Je v tomto kontexte zrejmé, že v danom prípade došlo k naplneniu týchto predpokladov na zníženie náhrady trov konania a keďže istina predstavuje len sumu 50,70 eur a trovy konania spočívajúce v

zaplatení súdneho poplatku nemožno pokladať za neúčelne vynaložené, súd priznáva podľa ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 16,60 eura / prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby/ - /úkon ďalšia porada s klientom je zjavne neúčelný a ničím nepreukázaný úkon právnej služby/ plus 2x8,04 eura režijný paušál, čo spolu predstavuje 49,28 eura plus 20% DPH a z tejto sumy teda účelne vynaložené trovy predstavujú rozdiel medzi istinou a výškou súdneho poplatku čo činí 34,20 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.